

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Resolutiones disputationum de Jndulge[n]tiarum virtute F. Martini Lvther Avgvstiniani Vittenbergensis

Luther, Martin

[Wittenberg], 1518

VD16 L 5787

Beatissimo Patri Leoni Decimo Pont: Max: Frater Martinvs Lvther
Avgvstinianvs Aeternam Salvtem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32315

BEATISSIMO PATRI LEONI DECIMO
PONT: MAX: FRATER MARTI-
NVS LVTHER AVGVSTI-
NIANVS AETERNAM
SALVTEM.

¶ Audi: ū audiui de me pessimū, Beatissime pater, quo in-
telligo, quosdā amicos, scēisse nomen meū, grauissime corā
te & tuis, iūtere, vt qui aūthoritacē & potestacē clauū & summi
Pontificis minui e molitus sim, inde heretic⁹, apostata, p̄fidus,
& sexcentis nominibus, imo ignominijs accusor, Non ēt au-
tes, & stupent oculi, Sed vnicū stat fiducie p̄sidium, innocens,
& quicquā conscientia, nec noua audio, Talibus em̄ in s̄onibus
& in nostra regione, me ornauerūt, homines isti honestissimi
& veraces, idest, pessime sibi conscī, qui sua pot̄ta, inhi: con-
nantur imponere, & mea ignominia, tuas ignominias glorifi-
care, Sed rē ipsam Beatill: pater digneris audire ex me infante,
& inculto, Cœpit ap̄ nos, dieb⁹ pximis p̄dicari Iubileus ille
indulgentiarū Applicarū, p̄fectiq; adeo, vt precones illius, sub
tui nominis terror, omnia sibi licere putātes, impijssimā heres-
ticarū, palam auderent docere, in graui, imū scandaliū & ludis-
briū Ecclesiasticę p̄tatis, ac si decretales d̄ Abusiōib⁹ Quesito rē
nihil ad eos pertinere, Nec contenti, q̄ liberrimis verbis hæc
sua venena diffunderent, insuper libellos ediderunt, & in vul-
gum sparserunt, In quibus, vt tacitam inuatiabilem & inauditā
auaritiā, quā singuli pene apices olent crassissime, eadē illa
impia & heretica statuerūt, & ita statuerūt, vt Confessores iura-
mento adigerēt, quo hæc ip̄a, fidelissime, instantissimeq; po-
pulo inculcarent, Vera dico, nec est, quo se abscondant a cas-
lore hoc, Extant libelli, nec possunt negare, Agebantur tū il-
prospere, & exugebant populi falsis spebus, & vt propheta ait
Carnem de super ossibus eorum tollebant, Ipi verō p̄inguissimē
& suauissime interim pascebantur, Vnū erat, quo scandala se-
dabant, scz terror nominis tui, ignis comminatio, & heretici
nominis opprobriū, Hęc em̄ incredibile est, q̄ p̄poni sunt in-
tentare, quicq; etiam si in meris opiniosisq; nugis tuis contradis-
ctiōnē senserint, Si tamē hoc est scandala sedare, ac non pot̄

A.ij

mera tyrannide, schismata & seditiones tãdẽ suscitare, Verum
nihilominus crebrescebant fabule per tabernas de auaritia sa-
cerdotũ, detractionesq; clauis, Sũmĩq; Pontificis, vt testis est
vox totius huius terre, Ego sane (vt fateor) pro zelo Christi,
sicuti mihi videbar, aut si ita placeat, p̄ iuuenili calore vrebar,
nec tũ meũ esse videbam, s̄ hĩs quicq; statuere, aut facere, p̄inde
monui priuatim, aliq; Magnates Ecclesiarũ, Hic ab alijs accepta
bar, alijs ridiculũ, alijs aliud videbar, p̄ualebat em̄ nomen
tui terror, & censurã inuentio, Tandem cum nihil possem
aliud, visum est, salte leniuscule illis reluctari, idest, eos dog-
mata in dubiũ & disputatiõẽ vocare, Itãq; schedulã disputas-
toriam edidi, inuitans tũ doctores, s̄ qui vellent mecum dis-
ceptare, sicut manifestũ est, etiã aduersarijs oportet, ex prefatis
one eiusdẽ disceptationis, Ecce, hoc est incendiũ, quo totum
mundũ querũtur cõnflagrari, forte, q̄ indignatur me vnũ,
auctoritate tua Aplica Magistrũ Theologiã, ius hĩc, in pub-
lica schola disputandi, pro more oĩm Vniuersitatũ, & totius
Ecclesie, non modo de indulgentijs, verũ etiã de piãte, remissio-
ne, indulgentijs diuinis, incompabiliter maiorib; reb; Nec
tũ multũ moueor, q̄ hãc mihi facultatem inuideant, a tue, B.
ptate concessam, q̄ eis fauere cogor inuit; multo maiora, scz,
q̄ Aristotelis somnia, in medias res theologiẽ miscant, atq; de
diuina Maiestate, meras nugas disputant, contra & circa facul-
tatem eis datam.

Porro, q̄ nam fatũ vrgeat, has solas meas disputationes p̄-
teritis, non solũ meis, sed omnĩũ Magistrorũ, vt i omne terrã
pene exierint, mihi ip̄i miraculũ est, apud nros & p̄pter nros
tantũ sunt editũ, & sic editũ, vt mihi incredibile sit, eas ab oĩbus
intelligi, disputationes em̄ sunt, non doctrine, non dogmata,
obscurus, p̄ more, & enigmaticos politũ, Alioqui, si p̄uidere
potuissem, certe id pro mea parte curassem: vt essent intellectu
faciliores, Nunc, quid faciam? Reuocare non possum,
& mirã mihi inuidiam, ex ea inuulgatione video conflare,
inuitus venio in publicũ, Periculosissimũq; ac variũ hominũ
iudiciũ, p̄sertim ego indoctus, stupidus ingenio, vacuus eru-
ditione, deinde nostro florentissimo sculo, quod p̄ sua in-
literis, & ingenijs felicitate, etiam Ciceronem cogere possit ad
angulũ, lucis & publici, alio qui non ignauũ sectatorem, sed
cogit necessitas, me anserem strepere inter olores, Itãq; quo &
sp̄s aduersarios mitigẽ, & desideria multorũ explicam, emitto
ecce meas nugas, declaratorias mearũ disputationum, emitto

aut, quoniam tuus sum, sub tui nominis p̄sidio, & tuæ p̄fectionis
vmbra, Beatiss: pater, in quibus intelligunt oēs, qui vident, q̄
pure simpliciterq; eccl̄iasticā p̄tatem & reuerentiam Clauium
quesierim & coluerim, simulq; q̄ inique & false, me tot nomi-
nib; aduersarij sedauerint. Si em̄ talis essem, qualē illi me vis-
deri cupiūt, ac non poti⁹ om̄ia disputā difacultate, recte a me
tractata fuissent, nō potuissent fieri, vt Illustriss: Princeps Frid-
ricus Saxonie dux, Elector Imperij &c, hanc pestem in sua p̄-
mitteret Vniuersitate, cū sit Catholicę & Aplice veritatis, vnus
facile amantissimus, nec tolerabilis fuisset, viris nostri studij
acerrimis & studiosissimis, verū, actū ago, qm̄ illi suauissimū
homines, non verentur meū, & Principem & Vniuersitatem
pari ignominia conficere palā, Quare Beatiss: P, p̄stratū me
pedibus tuę B, offero, cū om̄ibus q̄ sum & habeo, Viuifica,
occide, voca, reuoca, approba, reproba, vt placuerit, vocem
tuam, vocem Christi in te p̄sidentis & loquentis agnoscam, Si
mortem merui, mori non recuabo, Dñi em̄ est terra & pleni-
tudo eius, Qui est benedictus in secula, Amen, qui &c. seruet
in eternum, amen, ANNO M, D, XVIII,